

i disse områdene. Men Norge står ved innlemmelsen av disse områder under sin råderett på mange måter overfor et nytt kapittel i sin historie. Det er ikke mulig hverken for våre politikere, våre embetsmenn eller sakkyndige tilnærmedesvis å ha oversikt over omfanget og betydningen av dette problemkompleks.

Dette vil imidlertid ikke si at en foreløpig kan lukke øynene for disse spørsmål i en forhandlingsrunde med EEC. Et av de mange hovedspørsmål som vil melde seg for en slik forhandlingsrunde er nettopp om vår kontinentalsokkel og virksomheten der vil gå inn under Fellesskapet og derved falle inn under det regelverk som finnes i Roma-traktaten og i den gruppe forordninger, direktiver, vedtak og rekommendasjoner som er gitt med hjemmel i Roma-traktaten.

Etter min mening synes det klart at prinsipielt vil medlemsstatenes kontinentalsokler og den virksomhet som drives på eller i disse sokler falle inn under Fellesskapets bestemmelser.

3. Dette prinsipielle utgangspunkt er etter min mening temmelig selvagt. Det første spørsmål som her melder seg, er om dette uttrykkelig følger av Roma-traktatens bestemmelser eller klart kan utledes av selve Roma-traktaten. Utgangspunktet for denne juridiske fortolkning av Roma-traktaten på dette punkt er bestemmelsene i artikkel 227, par. 1, som bestemmer:

«Denne traktat gjelder for Kongeriket Belgia, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Stortogdømmet Luxembourg og Kongeriket Nederland.»²⁾

De følgende paragrafer i art. 227 gir bestemmelser for visse oversjøiske områder og visse europeiske områder «hvis utenrikske saker varetas av en medlemsstat». Ingen av bestemmelsene i art. 227 nevner overhodet kontinentalsokkelen.

På dette punkt skal man imidlertid ha for øye at Roma-traktaten forbigår i taushet både spørsmålet om medlemsstatenes sjøterritorier og fiskerigrenser og om deres kontinentalsokler. Men denne taushet kan ikke tolkes slik at disse områder faller utenfor Romatraktatens bestemmelser. Sikker praksis viser at landenes sjøterritorier og fiskerigrenser faller inn under traktatens regler. Ikke minst de siste avgjørelser om en felles fiskeripolitikk viser tydelig dette. Etter min me-

ning vil utvilsomt det samme gjelde for virksomhet på kontinentalsokkelen, med mindre en uventet politisk utvikling skulle føre til at EEC-landene beslutter seg til å holde kontinentalsokkelen utenfor, enten i sin alminnelighet eller i visse forbindelser.

En slik løsning vil utvilsomt ha formodningen mot seg. Det ville i virkeligheten føre til at innenfor Fellesskapets og Roma-traktatens rammer ville det eksistere et slags «tredjeland» «pays tiers»³⁾ som ville falle utenfor Romatraktaten, men samtidig ikke kunne betraktes som områder som tilhørte ikke-medlemsland. Særlig for en så betydelig faktor i Fellesskapets økonomiske liv som petroleumsproduksjon synes en slik hypotese utenkelig.

4. Praksis i EEC's organer viser at det ovenfor nevnte prinsipielle utgangspunkt er blitt knesatt i Fellesskapet. Det samme gjør også ånden og hovedtanken i Roma-traktaten selv. Det ville være unaturlig etter Roma-traktatens hele system om så viktige områder som medlemsstatenes kontinentalsokler med de enorme naturressurser disse kan inneholde, skulle holdes utenfor Fellesskapet. Reglene om felles tollpolitikk med utvikling av et fritt varebytte, reglene om opphevelse av kvantitative restriksjoner mellom medlemsstatene, reglene om etableringsfrihet, om et fritt arbeids- og kapitalmarked, bestemmelsene om utarbeidelse av en felles handelspolitikk og lovharmoniseringsbestemmelsene trekker alle i den retning. Dette vil ikke si at de forskjellige direktiver og forordninger m.v. som har vært utferdiget, uten videre må fortolkes dithen at de automatisk omfatter medlemsstatenes kontinentalsokler. Hvor det ikke klart fremgår at kontinentalsokkelen også omfattes av vedkommende rettsregel, må dette fortolkningsspørsmål i siste omgang avgjøres av domstolen i Luxembourg. Det ville på den annen side være et selvbedrag å tro at Fellesskapets organer ikke har adgang til å utferdige regler også for kontinentalsokkelen. Dette har også vært gjort.

5. Kommisjonen har klart gitt uttrykk for dette hovedprinsipp i forskjellige forbindelser.

³⁾ Dr. A. Wenger: «L'Applicabilité du Traité de Rome au Plateau Continental», *Revue du Marché Commun* 1970. Også P. Mathijsen: «Aspects juridiques des problèmes énergétiques dans les trois communautés européennes», *Annuaire Faculté de Droit de Liège*, No 3—4. Meensbrugge: «La mer et les communautés européennes», *Revue belge de droit International* 1969 s. 187 ff.

²⁾ Den norske oversettelse svarer her godt med originaltekstene på tysk, engelsk, hollandsk og italiensk.